

શ્રી હાલોલ મહાજન ઉચ્ચ શિક્ષણ મંડળ સંચાલિત
અમ. એન્ડ વી. આટર્સ એન્ડ કોમર્સ કોલેજ, હાલોલ, જિ.-પંચમહાલ
જન જગ્યા અભિયાન, વડોદરાના સંયુક્ત ઉપક્રમે આયોજિત
“સાજ્ય કક્ષાનો સેમિનાર”
“જવેરચંદ મેધાએનું સાહિત્ય”

પ્રમાણપત્ર

શ્રી / શ્રીમતી / કુ. જનનાથન..... નાનાલાઈ..... પટેલ અ.
કોલેજ..... જાનાથન..... જા. પટેલ.... શ્રીમર્ઝ.... જાનનો.... સાયજા.... કોલેજ.... પેટેલાય
અમ. એન્ડ વી. આટર્સ એન્ડ કોમર્સ કોલેજ હાલોલ, જિ. પંચમહાલ અને જનજગ્યા અભિયાન, વડોદરાના સંયુક્ત ઉપક્રમે આયોજિત
એક દિવસીય રૂજુયક્ષાનો સેમિનાર “જવેરચંદ મેધાએનું સાહિત્ય” માં રસપૂર્વક ભાગ લઈ.....
..... કલાકાંસંદ. જોદખાડીકી. કર્વિલાભ. કાલાંગચાનાવન। — X — વિષય પર
જવેરચંદનું હતું / શોધપત્ર રજૂ કર્યું હતું / સહભાગી ચર્ચાક તરીકે હાજર રહી સક્રિયપણે ભાગ લીધો છે. તેમની સાહિત્ય અને અધ્યાપન
પરત્વેની ગુણિને અભિનંદી આપ્રમાણપત્ર આપ્યા કરતાં ગૌરવ અનુભવીએ છીએ.

સ્થળ : હાલોલ
તા : ૧૪/૧૦/૨૦૨૨

૪૫/૮૬
(શ્રી મનહર નિ. શાહ)
મેનેઝંગ ટ્રસ્ટી
જન જગ્યા અભિયાન, વડોદરા

ડૉ. સુધાલેન ડી. પટેલ
ડૉ. કમલેશભાઈ બી. પટેલ
ગુજરાતી વિભાગ

ડૉ. યશવેત શર્મા
આચાર્યશ્રી,
અમ. એન્ડ વી.
આટર્સ એન્ડ કોમર્સ કોલેજ, હાલોલ

શ્રી હાલોલ મહાજન ઉચ્ચશિક્ષણ મંડળ સંચાલિત
એમ.એન્ડ વી. આટર્સ એન્ડ કોમર્સ કોલેજ
હાલોલ, જિઃ પંચમહાલ

અને

ગુજરાતી વિભાગ અને જન જગ્યા અભિયાન, વડોદરાના સયુક્ત ઉપક્રમે

" રાજ્ય કક્ષાનો એક દિવસીય પરિસંવાદ "

૧૪ મી ઓક્ટોબર, ૨૦૨૨ શુક્રવારના રોજ

" જવેરચંદ મેધાણીનું સાહિત્ય "

શોધ પત્રનો વિષય :

જવેરચંદ મેધાણીની કવિતામાં સ્વાતંત્ર્યભાવના

પ્રસ્તૃત કરતા

પ્રા. જમનાભેન નવલભાઈ પટેલ

ગુજરાતી વિભાગ

એસોસિએટ મોફ્ઝેસર

સરકારી વિનયન વાણીજ્ય અને વિજ્ઞાન કોલેજ ખેરગામ

જી. નવસારી - ૩૮૬૦૪૦

" જવેરચંદ મેધાશુદીની કવિતામાં સ્વાતંત્ર્યભાવના " નું નિરૂપણ

પ્રા. જમનાલેન નવલભાઈ પટેલ

ગુજરાતી વિભાગ

એસોસિયેટ પ્રોફેસર

સરકારી વિનયન વાહિન્ય અને વિજ્ઞાન કોલેજ ખેડુામ

પ્રાસ્તાવિક ભૂમિકા

કવિ મેધાશુદીને ગાંધીયુગના કવિ છે. પંડિત યુગના અસ્ત પછી ગાંધીજીની પ્રેરણા હેઠળ આપણા સાહિત્યમાં ઘણુભધું પરિવર્તન આવ્યું. પંડિત યુગના સાહિત્ય કરતા ગાંધીયુગના સાહિત્યનું કેન્દ્ર વિશ્યાળ બને છે. નવા વિષયો, નવી ભાવનાઓ, નવા પ્રયોગો કવિતામાં સ્થાન પામે છે. ગાંધીયુગમાં આપણી કવિતાનું સુકાન એકદમ ફેરવાઈ જાય છે. નર્મદાયુગ કે પંડિતયુગ કરતા વિશ્યાળ દર્શિ આ યુગમાં પ્રગટેલી જોવા મળે છે. સાહિત્યના નવા પ્રેરકબળો અને લક્ષ્યણો પ્રગટેલા જોવા મળે છે. ગાંધીજીએ કેલાવેલી ભાવનાએ આ યુગનાં સમયના સાહિત્ય ઉપર ઘણી અસર કરી છે.

ઈ.સ. ૧૯૯૬નાં વર્ષમાં ગાંધીજીએ દક્ષિણ આફિક્ઝમાં સત્યાગ્રહનો પ્રયોગ જેવો ક્રો હતો તેવો ભારતદેશમાં કરવાનો આરંભ કરો. કોણેસની સ્થાપના થઈ ચુકી હતી. ઈ.સ. ૧૯૨૦ થી કોણેસની નેતાગીરી તેઓએ લઈ અસહકારનું આંદોલન શરૂ કર્યું.

ગુજરાતની અસ્તિત્વ જગતવાની તમના, સત્તવગુણી ગાંધીજી અને રજોમય ક.મા.મુનશી પોતાની જુદી રીતે આ યુગના સૌથી અગ્રેસરને પ્રભાવશાળી સી માં ભાગ મુકાવે તેવા ગુજરાતને સંસ્કાર સેવકો મળે છે. આમ સમગ્ર અર્વાચીન યુગ પર ગાંધી અને ક.મા.મુનશીની અસર છે. આ યુગમાં ગાંધીજી તો એક પ્રેરણાનું ભાગ રહે છે.

ગાંધીયુગ આવતા સમાજમાં ધાર્યું પરિવર્તન થયું, અને " સાહિત્ય એ સમાજનું પ્રતિબિંబ છે " એટલે સાહિત્યમાં આ સમાજનું પ્રતિબિંబ પાડવા લાગ્યું. સ્વાતંત્ર્યની લડત એ આપની કવિતાનું સૌથી અગત્યનું ભળ હતું. અંગેનોના રાજ્યશાસનનાં ગુલામ અને આ ગુલામી દુર કરવા માટે આપણે બલિદાન આપવાનું છે તે ભાવના આ ઉગ્રસ્વરૂપમાં વ્યાપેલી હતી. સ્વાતંત્ર્યના ગીતો ગાનાર કવિઓમાં શ્રી ઉમાશંકર જોશી, શ્રી સુનુરમૂ, શ્રી સ્નેહરચિમાને જવેરચંદ મેધાશુદીનો પણ ગાંધીયુગના કવિઓમાં સમાવેશ થાય છે. એમણે સ્વાતંત્ર્યની ભાવનાના અનેક ગીતો રચ્યા છે. રાષ્ટ્રપ્રેમના કાવ્યોનો જુવાળ આ યુગમાં આવ્યો છે. આપણી માતૃભૂમિ માટે ફોના થઈ જવાની ભાવના આ સ્વાતંત્ર્યની લડતમાંથી જ જન્મેલી છે. આ સ્વાતંત્ર્ય લડતનું સુકાન ગાંધીજીએ હાથમાં લીધું હતું. આથી આ લડત સત્યાગ્રહની કાતિ હતી એટલે " સ્વાતંત્ર્યની અહિસક લડત અને અહિસાની ભાવના " એ આ યુગના કવિને આકર્ષનારાં બે મોટાં બળો હતા.

કવિ મેધાશુદીમાંબા લડત માટેનો ઉત્સાહ, યુયુત્સા અને માતાને માટે બધું ન્યોધાવર કરવાની તમના છે. જે એમના અનેક કાવ્યમાં પ્રગટ થાય છે. માટે મને આ રાષ્ટ્રીય પરિસંવાદમાં શ્રી જવેરચંદ મેધાશુદીની કવિતામાં સ્વાતંત્ર્યના ભાવનાનું નિરૂપણ કરવા હું કેટલીક કવિતાને પસંદ કરી શોધ પેપર રજુ કરવાનો મારો ઉપક્રમ રહ્યો છે. જે હું રજૂ કરે છું.

મેધાશુદી રચિત "યુગવંદના" કાવ્યસંગ્રહના પાંચ વિભાગો પડે છે. જેમ કે તેમાંથી (૧) યુગવંદના (૨) પીડિતદર્શન (૩) કથાગીતો (૪) આત્મસંવેદન (૫) પ્રેમલહેરીઓ વગેરે

આ "યુગવંદના" કાવ્યસંગ્રહમાં મેધાશુદી ગાંધીયુગનાં અગ્રેસર કવિ છે. એમનું સર્જન ગાંધીયુગથી પ્રેરણથી પ્રેરણપાથી પામેલું જોવા મળે છે. ગાંધીયુગના પ્રેક્ષભળો એમની કવિતામાં નિરૂપાયા છે. યુગવંદના વિભાગમાં આપણી રાષ્ટ્રીય લડતની મથામણુના કાવ્યો અને અની ચિત્રછબી ઉડીને આંખે વળગે એ રીતે કાવ્યોમાં રાષ્ટ્રપ્રેમ, ગુલામીની જંજરો તોડવાની જંખના, પરદેશી શાસન હેઠળની વિધા વગેરે ભાવનાનું આલેખન થયું છે. પરાધીન મનોદશાની વેદના, ભારતમાતાની અવદશા એમાં બહુ જ કરણું ભાવે આલેખાયેલી જોવા મળે છે. મેધાશુદીના કાવ્યોની ચક્કિત વિશિષ્ટ પ્રકારની છે. આમ, હદ્યને હચમચાવી હે તેવા કાવ્યોમાં કરણાભાવો પ્રગટ કરવામાં મેધાશુદીની કલમને કાવ્યોમાં સારી સિદ્ધિ મળી છે.

શ્રી મેધાશુદીની સ્વાતંત્ર્યની ભાવનાનું નિરૂપણ કરતી કવિતા એટલે " યુગવંદના " કાવ્યસંગ્રહ છે. તેમાં પાંચ વિભાગો પડે છે. તેમાંથી કેટલાંક પસંદ કરેલા કાવ્યોના સંદર્ભે એક દ્રષ્ટિપાત કરીએ. યુગવંદના કાવ્યસંગ્રહનો પ્રથમપણે પ્રથમ કાવ્ય ' કસુંબલ રંગ ' છે. ' છેલ્લી માર્યના ', ' તરણોનું મનોરાજ્ય ', ' શિવાજીનું હાલરકું ', ' છેલ્લો કટોરો ' વગેરે કાવ્યોમાં સ્વાતંત્ર્ય ભાવનાનું નિરૂપણ કર્યા અને કેવી રીતે થયું છે તેની ચર્ચા કરીશું.

મેધાશુદીની કવિતાઓમાં લોકહદ્યની બળબળતી લાગણી છે. ગાંધીજીની સત્યાગ્રહની લડતનું મેધાશુદીએ અહિસક લડતનું નવું સ્વરૂપ આપ્યું છે. સ્વાતંત્ર્યની ભાવના મેધાશુદીની કવિતામાં યુગવંદનાના કાવ્યોમાં પણ જોવા મળે છે. જેમાં સ્ત્રી માતા, બેન, પ્રેમનો, શૌર્યનો, પીડિતોના આંસુમાં અને શહીદોના વિશ્વાસોમાં દેખાતો કસુંબીનો રંગ મેધાશુદીની કવિતામાં હતો. તેવો તેમને મિજાજ પણ હતો. મનુષ્ય હદ્યના ભવ્ય અને કોમલ, રદ્ર અને કરણું, કૃતિસ્ત અને સુંદર ભાવોને આમ એક ઉત્કટ સંવેદન રૂપે ચિરસ્થાપી કરનારં કસુંબીના રંગનું રોમાંચક તળાપદુ રૂપક રાષ્ટ્રીય શાયર મેધાશુદીએ સ્વતંત્રતાના ગીતો ઉત્કટ રીતે ઊર્મિથી ગાયા છે. એમના જેટલો સ્વાતંત્રતા માટેનો થનગનાટ, તરવરાટ ભાગ્યે જ બીજ કવિઓમાં દેખાય છે. એવું ધીકેન્ભાઈ હાકર નોંધે છે. કવિ જયંત પાઢક નોંધે છે કે આ ગાળાના કદાચ સૌથી વધુ રંગરાણી કવિ શ્રી મેધાશુદી છે. પ્રાણ્ય, પ્રકૃતિ, યુગના આદર્થો અને પ્રવૃત્તિઓ સર્વ પ્રત્યે એમનું વલણ ઊર્મિલ ભાવના નિરૂપી છે.

ગાંધીજીની લડતનો પ્રસંગ હોય કે પીડિત દલિતના દુઃખની વાત મેધાશુદી એમાં ' કસુંબલ ' રંગ ભાવવાના જ. એક લસરકાથી ચિત્રને ઉપસાવી આપવાનું એમને જાણે ચિત્રને ઘેરું બનાવીને જ જંપે. કાવ્ય વિપ્ય ગમે તેટલો નાજુક હોય, ભાવ સુશ્મ કે સુકુમાર હોય મેધાશુદી તો તેને બુલંદસ્તૂરે જ ગાવાના આમ મેધાશુદીની કવિતામાં શાષ્ટ્રભક્તિ અને દેશભક્તિ ઉત્કટના જોવા મળે છે. એથી માતૃભૂમિને કવિ જગતમાં શ્રેષ્ઠ માને છે. અને આ જ દેશમાં જન્મી આ જ દેશમાં મરવાની ભાવના પણ આલેખે છે.

' કસુંબીનો રંગ ' કાવ્યમાં કસુંબલ રંગના દર્શન વિશ્લપુરણને થાય છે.

" રાજ મને લાગ્યો કસુંબીનો રંગ
લાગ્યો કસુંબીનો રંગ "

આ કાવ્યમાં મર્દાનગી, સ્વાર્પણ, ફનાર્ણિરીની ભાવનાને પ્રેર છે. કવિ કસુંબલ રંગ વિષે કહે છે કે

મેધાણી રચિત "યુગવંદના" કાવ્યસંગ્રહના પાંચ વિભાગો પડે છે. જેમ કે તેમાંથી (૧) યુગવંદના (૨) પીડિતર્દીન (૩) કથાગીતો (૪) આત્મસર્વેદન (૫) પ્રેમલહેરીઓ વગેરે

આ "યુગવંદના" કાવ્યસંગ્રહમાં મેધાણી ગાંધીયુગનાં અંગેસર કવિ છે. એમનું સર્જન ગાંધીયુગથી પ્રેરણાથી પામેલું જોવા મળે છે. ગાંધીયુગના પ્રેક્ષબળો એમની કવિતામાં નિરૂપાયા છે. યુગવંદના વિભાગમાં આપણી રાષ્ટ્રીય લડતની મધ્યામણના કાવ્યો અને એની ચિત્રછની ઉડીને આંખે વળગે એ રીતે કાવ્યોમાં રાષ્ટ્રપ્રેમ, ગુલામીની જંજરો તોડવાની જંખના, પરદેશી શાસન હેઠળની વ્યથા વગેરે ભાવનાનું આલેખન થયું છે. પરાધીન મનોદશાની વેદના, ભારતમાતાની અવદાના એમાં બહુ જ કરુણ ભાવે આલેખાયેલી જોવા મળે છે. મેધાણીના કાવ્યોની શક્તિ વિશિષ્ટ પ્રકારની છે. આમ, હદ્યને હચમચાવી દે તેવા કાવ્યોમાં કરણાભાવો પ્રગટ કરવામાં મેધાણીની કલમને કાવ્યોમાં સારી સિહિધ મળી છે.

શ્રી મેધાણીની સ્વાતંત્ર્યની ભાવનાનું નિરૂપણ કરતી કવિતા એટલે " યુગવંદના " કાવ્યસંગ્રહ છે. તેમાં પાંચ વિભાગો પડે છે. તેમાંથી કેટલાક પસંદ કરેલા કાવ્યોના સંદર્ભે એક દ્રષ્ટિપાત કરીએ. યુગવંદના કાવ્યસંગ્રહનો પ્રથમપંડતનું પ્રથમ કાવ્ય ' કસુંબલ રંગ ' છે. ' છેલ્લી પ્રાર્થના ', ' તરણોનું મનોરાણ્ય ', ' શિવાજીનું લાલરંગ ', ' છેલ્લો કટોરો ' વગેરે કાવ્યોમાં સ્વાતંત્ર્ય ભાવનાનું નિરૂપણ કરા અને કેવી રીતે થયું છે તેની ચર્ચા કરીશું.

મેધાણીની કવિતાઓમાં લોકહદ્યની બળબળની લાગણી છે. ગાંધીજની સત્યાગ્રહની લડતનું મેધાણીએ અહિસક લડતનું નવું સ્વરૂપ આપ્યું છે. સ્વાતંત્ર્યની ભાવના મેધાણીની કવિતામાં યુગવંદનાનાં કાવ્યોમાં પણ જોવા મળે છે. જેમાં સ્ત્રી માતા, બેન, પ્રેમનો, શૌર્યનો, પીડિતોના આંસુમાં અને શહીદોના વિશ્વાસોમાં દેખાતો કસુંબીનો રંગ મેધાણીની કવિતામાં હતો. તેથો તેમને મિજાજ પણ હતો. મનુષ્ય હદ્યના ભવ્ય અને કોમલ, રદ્ર અને કરુણ, કૃતિસત અને સુંદર ભાવોને આમ એક ઉત્કટ સર્વેદન રૂપે ચિરસ્થાવી કરનારું કસુંબીના રંગનું રોમાંચક તળાપદુરૂપક રાષ્ટ્રીય શાયર મેધાણીએ સ્વતંત્રતાના ગીતો ઉત્કટ રીતે ઉર્મિથી ગાયા છે. એમના જેટલો સ્વાતંત્રા માટેનો ધનગનાટ, તરબરાટ ભાગે જ બીજ કવિઓમાં દેખાય છે. એવું ધીરંભાઈ ઢાકર નોંધે છે. કવિ જયંત પાઠક નોંધે છે કે આ જાળાના કદાચ સીથી વધુ રંગરાગી કવિ શ્રી મેધાણી છે. પ્રણય, પ્રકૃતિ, યુગના આદર્શો અને પ્રવૃત્તિઓ સર્વ પ્રત્યે એમનું વલણું ઉર્મિલ ભાવના નિરૂપી છે.

ગાંધીજની લડતનો પ્રસંગ હોય કે પીડિત દલિતના દુઃખની વાત મેધાણી એમાં ' કસુંબલ ' રંગ લાવવાના જ. એક લસરકાથી ચિત્રને ઉપસાવી આપવાનું એમને જાણે ચિત્રને ઘેરું બનાવીને જ જંપે. કાવ્ય વિષય ગમે તેટલો નાજુક હોય, ભાવ સુધ્દમ કે સુકુમાર હોય મેધાણી તો તેને બુલંદસૂરે જ જાવાના આમ મેધાણીની કવિતામાં રાષ્ટ્રભક્તિ અને દેશભક્તિ ઉત્કટતા જોવા મળે છે. એથી માતૃભૂમિને કવિ જગતમાં શ્રેષ્ઠ માને છે. અને આ જ દેશમાં જન્મી આ જ દેશમાં મરવાની ભાવના પણ આલેખે છે.

' કસુંબીનો રંગ ' કાવ્યમાં કસુંબલ રંગના દર્શન વિરલપુરુષને થાય છે.

" રાજ મને લાગ્યો કસુંબીનો રંગ
લાગ્યો કસુંબીનો રંગ "

આ કાવ્યમાં મર્દાનગી, સ્વાર્પણ, ફનાગીરીની ભાવનાને પ્રેરે છે. કવિ કસુંબલ રંગ વિષે કહે છે કે

" સોરકમાં ને ગુજરાતમાં નવવ્યૂની કસુબલ ચૂંદી, શોર્પોમની કસુબલ આંખ, બહારવટિયાનાં 'ભાગ કરુંબુનું લુંડા' અને ધ્વજ રોજબળ કસુબલ પ્રેમથોર્એ અંકિત " - અહિ નર્મદના ગીત - જ્ય જ્ય ગરવી ગુજરાત ની પાદ આણું વિના રહે નહિ. અહિ કસુબલ રંગ ઉત્તમ ગાળાય છે. આ કસુબલ રંગ પ્રેમ અને શોર્પના પ્રતિક જેવો છે. લોકગીત હણમાં લખાયેલ ગીત માનવ હદ્યની પ્રેમ અને શોર્પની ભાવનાને અભિવ્યક્ત કરે છે.

' છેલ્લો પ્રાર્થના ' મેધાણીનાં કેટલાંક નિશ્ચિષ્ટ અને ગણનાપાત્ર કાચ્યોમાંનું એક છે. સત્યાગ્રહના પ્રથમ સંગ્રામમાં મેધાણી પર કારણવગર આરોપસર બે વર્ષની જેવની સજા થાય છે. મેજસ્ટ્રેટ શ્રી ઈસાણીનાથઘુરા ખાતેથી અદાલતમાં એમની અનુસ્પા થી જાયેલું. આ કાચ્ય સંભાળીને ન્યાયાધીશની આંખમાં આંસુ આવી ગયેલાં. મેધાણી સુરીલા કિંગફાલ સંભળાવેલું આ કાચ્યમાં ગુલામીની વેદનાનો આર્તનાદ થાય છે. ભારતમાતાની ગુલામીના બંધનમાંથી મુક્ત કરવાની ચૂના-નીરૂપાઈ છે. (૧) અમારી હજારો વર્ષની વેદનાયો. (૨) અમારાં કલેજાં ચીતરીને કંપાવેલી, અમારી ભય કથાઓ, તુલાના પ્રાર્થનામાં નીરૂપાયેલી પ્રભુને પ્રાર્થના અને કૃપા રાખવાની વાત કરી છે.

" નથી જાણું અમારે પંચે શી આઢૂત ખડી છે.

ખબર છે આટલી કે - માતની હક્કાં પડી છે

જીવે માવડી એ કાજ મારવાની ઘડી છે

દિકરશી જ્યાં લગઈ તારી અમો પર આંખડી છે. " !

માતૃભૂમિ માટે ભલિદાન આપવાની તૈયારી અને માતની હક્કાં પડી છે. આ પ્રાસંગિક કાચ્યમાં મેધાણીના સ્વાતંખણીની લડતની ભાવના ખુબ જ ઉત્કટ રીતે વ્યક્ત થયેલી જોવા મળે છે.

" તરણેનું મનોરાજ્ય "કવિ મેધાણીની ગણનાપાત્ર આકર્ષક લાગતાં કાચ્યોમાંનું એક છે. મુક્તિ સંગ્રામ ચ્ચાલોકનની મનોરથાનું એક ઉત્તમ, કવિ મેધાણીનું ચિત્રછબી નજર સામે ખરું થઈ જાય તેવી રૂચના છે. પુવાનોને ઉદ્ઘાટનાને જીવનમાં ચરિતરાર્થ કરવા પ્રપાસ કરે છે કવિએ રાષ્ટ્રીય લડત સમયે પુવાનોના હદ્ય અને મનને જોશ, જુસ્તાં ઉત્સાહ, પ્રેરણા આપવાનું કાર્ય કરેલું છે.

" ધર્ટમાં ધોડા થનગને આતમવીએ પાંખ,

આનંદીકીલી ભૌમ પર યોવન મહિ આંખ "

પુવાનોને આપણી ભૂમિ, કંઈ વિશ્વભરના પુવાનને આંખ ચઢે છે. આજે પ્રાણ ધોડે ચઢે છે. ગરુડ જેવી જાં આત્મા વિશે દ્રાષ્ટિ ઓળખ કરાવે છે. પુવાનોમાં રાષ્ટ્રભાવના જાગૃત કરવા ગુલામી સામે લડતા ભારતના પુવાનો ન મેધાણીએ જોમ, જુસ્તસો, પ્રેરણા, જંખના જગડવાનું કાચ્ય છે. અહિ યોવનનો થનગનાટ નિરૂપ્યો છે.

" શિવાજીનું હાલરદું " માં કવિએ માતાએ બાળકને હાલરડાંથી પ્રેરેલું વીરત્વ ગાણું છે. આમ વીરપુરુષની માતા જોળીમાં સુતેલા બાળકને આવું વીરત્વ પોપવાનું કાર્ય કર્યું છે. એમાં તત્કાલીન પરિસ્થિતિને અનુરૂપ રાષ્ટ્રીય લડત માં શિવાજીને રામલક્ષ્મણાનાં પ્રેમ અને વીરત્વને સંભળાવી પુદ્ધધમાં માતૃભૂમીનો સંગ્રામમાં રક્ષા કરવાની વાત કરી છે.

" છેલ્લો કટોરો " કાચ્યસંગ્રહ ખુબ જ મહત્વાનું અને ઐતિહાસિક બન્યું છે. ગાંધીજીને વિષય કરી લખાયેલ પ્રાસંગિક સાથે ઐતિહાસિક ઉત્તમ કાચ્ય છે. ગોળમેજી પરિષદમાં ગાંધીજી જવાના હતા. ત્યારે મેધાણીએ લખેલ કાચ્ય મેધાણી કહે છે તેમ ગાંધીજી ગોળમેજીમાં જવા નીકળ્યા ત્યારે તેમને કરેલું આ સંભોધન ' સૌરાષ્ટ્ર ' નો પહેલો નામ ગુરુવારે સાંજે ચડતો. એ ગુરુવાર હતો. ગીત છેલ્લાં ક્લાકમાં જ રચાયું. ભાઈ અમૃતલાલ થેઠને ગીત બહુ જ ન

ગાંધીજી શનિવારે તો ઉપાડવાના હતા. અમૃતભાઈએ આઈ કાડ બોડ પર એની જુદી જ પ્રતો કડાવી તે જ સાંજે મુંબદી રવાના કરી - સ્ટીમર પર ગાંધીજીને પહોંચતી કરવા માટે. બંદર પર આ વહેચાયું ત્યારે ઈતિહાસ બની ગયો. કેટલાંક પારસી બહેનોને એરના કટોરા વળેરે રૂપકો પરથી લાગ્યું કે ગાંધીજીના માટે ઘસાનું કહેવાનું ફૂર કરાતું ગીત છે. તો એક ગુજરાતી સ્નેહી બહેને કાવ્યનો સાચો ભાવ સ્પષ્ટ કર્યો ત્યારે પેલા બહેનોનાં હદ્દ આનંદિત બની ઉઠ્યા. ગાંધીજીને પણ આ ગીત જમેલું તેમણે કબ્યું હતું કે 'મારી સિથિતનું આમાં વહીન થયું છે તે તદ્દન સાચું છે.' મહારેવભાઈ દેસાઈએ પણ જણાયું હતું કે "બાપુની સાચે રહેવાનો લહાવો જેને નથી મળ્યો, પણ જેની અદ્ભુત કલ્પનાથકિત બાપુને રોમે ઓળખી ગઈ છે. એવા કવિએ એમાં બાપુનું શાશ્વત ચિત્ર આલેખાયું છે."

તે સમેતે ગાંધીજીની જે સિથિત હતી તે સંપૂર્ણ ગ્રાગ થાપ છે. ગાંધીજીનું એક મહાપુરુષ તરીકેનું વ્યક્તિત્વ આ કાવ્યમાં જોવા મળે છે. આથી આ કાવ્યમાં વેગ અને જુસ્સો પણ સ્વાતંત્ર્યપ્રીતિના કે આજાદીના કાવ્યો જેવો જ છે. આથી આ કાવ્ય પણ ખૂબ જ લોકપ્રિય થઈ પડેલું.

આમ, જનતાના કવિ.તરીક એમણે સ્થાન મેળવેલું અને ગાંધીજી પાસે "ચાદ્રીય શાયર" તરીકેનું બિલેટ મેધાલીને પ્રાપ્ત થયેલું. 'છેલ્લો કટોરો' કાવ્યની અંતની પંક્તિ નીચે મુજબ છે.

"ધનધોર વનની વાટને અજવાળનો બાપુ!

વિકરાળ કેસરીયાળને પંપાળનો બાપુ!

ચાલ્યો જનજે ! તું જ ભોમિયો ભગવાન છે, બાપુ

છેલ્લો કટોરો એરનો પી આવજે બાપુ."

આમ, ગાંધીજીને શંખુની સાચે સરખામણી કરવા સર્વથા યોગ્ય કવિને લાગ્યું છે.

આમ, કવિને ઈ.સ. ૧૯૨૮ માં સમગ્ર સાહિત્ય સર્જન માટે રણજિતરામ સુવર્ણ ચંદ્રક એનાપત થયેલ છે.

મેધાલીની કવિતા કે લોકસાહિત્ય, વાર્તા, નવલક્ષ્યાઓ, વિવેચન, સંપાદન, અનુવાદન સમગ્ર સાહિત્ય આપણને વાંચવા ગામે એવું રસપ્રદ છે. લોકગીત લોકક્ષ્યા, લગ્નગીતો, ભક્તિગીતો સૌમાં એમની કવિ તરીકેની વિશિષ્ટ પ્રતિભાના દર્શન થાપ છે તેનું મૂલ્યાંકન કરવાનું છે.

સારાંશ

શ્રી અવેરચંડ મેધાલીની કવિતામાં સ્વાતંત્ર્યતાની ભાવના જગાડતા યુગવંદનાનાં કેટલાંક કાવ્યો ખૂબ જ લોકપ્રિય બન્યા છે. એ કાવ્યો એમને સાચા અર્થમાં જનતાના લોકપ્રિય, લાડીલા અને જનતાના કવિ તરીક ઓળખાય છે. કહેવાલે છે. એમની કવિતામાં યૌવનનો તરવરાટ, આજાદીની જંખના, વીરત્વની ભાવના અને ભારતમાતા પ્રયોગો પ્રેમ, માતૃભૂમિ માટે ત્યાગ- બલિદાન અને યુગવંદનાનાં કાવ્યો મુખ્ય લક્ષણો છે. જે ગાંધીજીની અસર હેઠળ આવેલા ચિંતનાત્મક કાવ્યો પણ મળે છે. ગાંધીયુગની ભાવનાની અસર શ્રી મેધાલીની કવિતા રચાયેલી જોવા મળે છે. મેધાલીની કવિતામાં ઉત્સાહ અને વેગ જોવા મળે છે. એમને ચાદ્રીય શાયર અને જનતાના કવિ કહેડાવવા જેટલી લોકપ્રિયતા પ્રાપ્ત કરી છે. એટલી કોઈ બીજી કવિઓને મળી નથી. કવિ તરીકેની ગુજરાતી સાહિત્યમાં સ્થાન ચિરંજિવી બની રહ્યો. એમણે યુગવંદનાનાં પ્રથમ કાવ્ય 'કસુંબલ રંગ', 'છેલ્લી પ્રાર્થના', 'તરણેનું મનોરાણનું', 'શિવાજીનું હાલરંગ', અને 'છેલ્લો કટોરો' કાવ્યોમાં સ્વાતંત્ર્યતાની જંખના અને તરવરાટ વ્યક્ત કર્યો છે. એ કાવ્યોની પસંદગી કરી છે. મેધાલીને આજાદીના આશક કવિ હતા. એમણે પોતાની વાણીને કવિતામાં ઉતારી છે. જેમાં સ્વાતંત્ર્યની ભાવનાનું કવિએ નિરૂપણ કર્યું છે.

સંદર્ભ સૂચી :

- (૧) 'યુગવંદના' કાળ્યકૃતિ - પોષ્પુલરમેકાશન, સુરત
'યુગવંદના' - F.Y.B.A અભ્યાસ કુટિ - ૨૦૨૧-૨૨ થી અમલમાં
- (૨) ધીરુભાઈ ઠકર, અર્વાચીન ગુજરાતી સાહિત્યનો ઇતિહાસ - સાહિત્ય પરિપદ અમદાવાદ
- (૩) રમેશ ત્રિવેણી, અર્વાચીન ગુજરાતી સાહિત્યનો ઇતિહાસ